

والندب من الصيام:

روزه‌های مستحبی

قد لا يختص وقتاً كصيام أيام السنة، فإنه جنة من النار. وقد يختص وقتاً ومنه: صيام ثلاثة أيام من كل شهر، أول خميس منه، وآخر خميس منه، وأول أربعماء من العشر الثاني. ومن آخرها استحب له القضاء، ويجوز تأخيرها اختياراً من الصيف إلى الشتاء. وإن عجز استحب له أن يتصدق عن كل يوم بمد من طعام. وصيام أيام البيض، وهي الثالث عشر والرابع عشر والخامس عشر، وصيام يوم الغدير، وصيام يوم مولد النبي (ص) ويوم مبعثه، ويوم دحو الأرض، وصيام يوم عرفة لمن لم يضعفه من الدعاء وتحقق الهلال، وصيام عاشوراء على وجه الحزن، ويوم المباهلة، وصيام يوم كل خميس وكل جمعة، وأول ذي الحجة، وصيام رجب، وصيام شعبان .

روزه مستحبی گاهی وقت خاصی ندارد، مانند روزه گرفتن در همه روزهای سال که به یقین سپری در مقابل آتش است؛ و گاهی وقت معین دارد، از جمله آنها ایام سه گانه هر ماه می باشد:

- اولین پنجشنبه هر ماه
- آخرین پنجشنبه هر ماه
- اولین چهارشنبه دهه دوم ماه

کسی که این سه روز را به تأخیر بیندازد مستحب است قضا نماید و می تواند به اختیار خود آنها را از تابستان به زمستان به تأخیر بیندازد و اگر از روزه گرفتن عاجز بود مستحب است به جای هر روز، یک مد طعام صدقه دهد.

- روزه ایام البيض که ۱۳، ۱۴ و ۱۵ هر ماه قمری است
- روزه روز غدیر خم
- روزه روز ولادت پیامبر (ص)
- روزه روز بعثت پیامبر (ص)
- روزه روز دحو الارض [۲۵ ذی قعدة]
- روزه روز عرفة برای کسی که باعث ضعیف شدنش در دعا نمی شود و روز اول ماه برایش معلوم باشد.^(۱)
- روزه روز عاشورا به جهت اظهار اندوه.
- روزه روز مباهله
- روزه هر پنجشنبه و جمعه
- روزه اول ذی حجه
- روزه کل ماه رجب

1- تا مطمئن شود که روزه اش در روز عید قربان واقع نشده است و مرتکب حرام نمی گردد. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء سوم، صوم: ص 53)

• روزه كل ماه شعبان

ويستحب الإمساك تأديباً وإن لم يكن صياماً في سبعة مواطن: المسافر إذا قدم أهله أو بلداً يعزم فيه الإقامة عشرًا فما زاد بعد الزوال أو قبله وقد أفطر، وكذا المريض إذا برئ، وتمسك الحائض والنفساء إذا طهرتا في أثناء النهار، والكافر إذا أسلم، والصبي إذا بلغ، والمجنون إذا أفاق، وكذا المغمى عليه. ولا يجب صيام النافلة بالدخول فيه، وله الإفطار أي وقت شاء. ويكره بعد الزوال.

در هفت مورد با اینکه نمی شود روزه گرفت - به عنوان تربیت نفس - مستحب است از خوردن و آشامیدن خودداری شود:

1. روزه روزی که مسافر قبل از ظهر یا بعد از ظهر به وطن بازمی گردد، یا به شهری می رسد که قصد ده روز اقامت در آن را دارد، در حالی که قبل از اینکه به آنجا برسد روزه اش را باز کرده باشد.⁽²⁾
 2. روزه روزی که مریض خوب شود.
 3. حائض یا نفّسا، اگر در اواسط روز پاک شود.
 4. روزه روزی که کافر، مسلمان شود.
 5. روزه روزی که کودک، بالغ شود.
 6. روزه روزی که دیوانه، عاقل شود.
 7. روزه روزی که بی هوش، به هوش آید.
- واجب نیست روزه مستحبی را بعد از شروع، ادامه دهد و می تواند آن را در هر وقت که بخواهد بشکند، البته شکستن آن بعد از زوال (اذان ظهر) مکروه است.

والمكروهات أربعة:

روزه های مکروه: چهار مورد است

صيام عرفة لمن يضعفه عن الدعاء، ومع الشك في الهلال وصيام النافلة في السفر، عدا ثلاثة أيام في المدينة للحاجة، وصيام الضيف نافلة من غير أن مضيفه. وكذا يكره صيام الولد من غير إذن والده، والصيام ندباً لمن دعي إلى طعام.

- روزه عرفه، زمانی که می داند در اثر روزه در دعا ضعف پیدا خواهد کرد؛
- و یا زمانی که در رؤیت هلال اول ماه ذی حجه شک داشته و نمی داند امروز عرفه است یا عید قربان.

2- ولی اگر قبل از اذان ظهر برسد و روزه اش را هم باطل نکرده باشد، روزه آن روز را می گیرد و صحیح است. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء سوم، صوم:

- روزه مستحبی در سفر، مگر سه روز در مدینه که به نیت رفع نیازی باشد.
- روزه مستحبی مهمان بدون اجازه صاحب‌خانه، و نیز روزه فرزند بدون اجازه پدر.
- روزه مستحبی برای کسی که به غذا دعوت شده است.

